מקיש קודמי הויה שניה. כלומר (ג) שמא מרוס רשמון ורשויה להתקדש לאחר: **נקודמי הויה רשאונה.** שלא נתארסה לעולם והיא יושבת בבית אביה מה קודמי כו': **הני מילי.** דאם מיפר בקודמי הויה שניה בנדרים שלא נרגו לארוס רשמון (ד) אי לא שמע להו הבעל קודם שימות דומיא דקודם הויה רשאונה: **אינה נדרים שנרגו לארוס.** שמע מינה דהכי מקיש קודם הויה לקודמי הויה ראשונה אב מיפר ואב מיפר לחודיה (ה) אימא ה"מ בנדרי' שלא נראו לארוס אבל בנדרים שנראו לארוס לא מצי מיפר אב אי בנדרים שלא נראו לארוס מבנעוריה בית אביה נפקא: בזה יפה כח האב מכח הבעל כו': ה"ד אילימא שקידשה כשהיא נערה ובגרה מכדי מיתה מוציאה (ו) ובגרות מוציאה מרשות אב מה מיתה לא נתרוקנה רשות לבעל א"אף בגרות לא נתרוקנה רשות לבעל אלא שקידשה כשהיא בוגרת הא תנינא חדא זימנא ב) הבוגר' ששהתה י"ב חדש הא גופא קשיא אמרת הבוגרת ששהתה שנים עשר חדש בבוגרת למה לי שנים עשר חדש בוגרת בל' יום סגי לה תני ג) בוגרת וששהתה י"ב חדש מ"מ קשיא איבעית אימא הכא דוקא ובוגרת קתני התם משום דבעי אפילוגי ר"א ורבנן אבעית אימא בוגרת דוקא ואידי דנסיב רישא בזה נסיב סיפא נמי בזה:

מתני'

מקיש קודמי הויה רשאונה לשניה. כלומר שלין שניה כלין רשאונה מה קודמי רשאונה אב מיפר לחודיה אף קודמי שניה נמי לאחר מיתת הבעל אב מיפר לחודיה: **אימא ה"מ בנדרים שלא נרגו לארוס.** דומיא דקודמי הויה רשאונה שלא נרגו לארוס כלל אבל בנדרים שנרגו לארוס כלומר שנשמע אותם קודם שמת לעולם אימא לך כלל מלי מיפר: **ומהדרינן ליה בנדרים שלא נרגו לארוס מבנעוריה בית אביה נפקא.** כיון כלל זכה בהן ארוס כלל והיקשא לנדרים שנרגו לארוס אינטריך אב לחודיה מיפר מיהו דוקא בשלא נתארסה אבל נתארסה הא תניא לקמן (דף עח.) בהדיא לתביה ובעלה התחרון מפירין נדריה משום כלל דמי לקודמי הויה רשאונה: **היכי דמי.** שהבעל מיפר בבגר: **מכדי מיפה מוליאה מרשות אב.** דכיון שנשא פקע זכותיה וכלי מלי להוליכו לבניו. ונפקא לן מדכתיב ואתנתלתם אותם לבניכם (ג) וכל זכות בנותיכם לבניכם בפ' נערה שנתפתתה (כתובות מג.): **ובגרות מוליאה מרשות אב.** דכתיב (ד) בנעוריה בית אביה וכל בוגרת: **אף בגרות לא נתרוקנה רשות לבעל.** כיון דחל עליה [רשות האב] מקמי בגרות דהא בשקדשה נערה הוא: **אלא שקדשה כשהיא בוגרת.** ובעית למימר דכיון שכל עליה רשות לבעל אב כל שהגיע זמן שנתנו לו חכמים לגרוס ותרוסה לפרנס את עצמן כיון דמכאן ואילך בעל חייב במזונותיה כדאי' בפ' אע"פ (סה ע"ב) שלא פסקו חכמים לבוגרת אלא שלשים יום ומכאן ואילך הבעל חייב במזונותיה ונהי דרב הונא לימותב להם מיהו נמי מסקינן לכל שעברו עליה י"ב חדש משבגרה אם נתקדשה למחר ביום שהתחילה ליבגר ומש"ה מקשה היכי פסיק ותני בוגרת שהתה שנים עשר חדש דבוגרת אין לה זמן קבוע שמי אפשר לפחות ממנו אלא שלשים יום אבל לא משכחת לה כל שקדשה כשהיא בוגרת שהתה לריכה י"ב חדש אלא שנתקדשה ביום לשמן לבגרותה ומשום הכי אינפא לחיקא לן הוה ליה למתני בוגרת י"ב חדש. ומפרקינן תני בוגרת ושהתה י"ב חדש כלומר בוגרת כדיה שזמנה בחסר ויתר כלכתיבנא והנערה שהתה זמן הקבוע לה להיימו שנים עשר חדש הוחיל ועלה חייב במזונותיה יפר: **מכל מקום קשיא.** תרתי בוגרת למה לי: **אינעית אימא.** בוגרת להכא דוקא והכי לקתני לה התם משום דבעי לאפלוגי ר"א ורבנן דאמרי ר"ש בוגרת שהתה י"ב חדש מקום שנהגו שלא לבעול עד שתכנס לחופה ואפילו הכי אמרי רבנן לא בעי ר"ש בוגרת שהתה י"ב חדש אלא בוגרת שנתקדשה ביום ראשון ובעלה ביום שני לחופתה ביום שלישי ובא לו לביתו ביום רביעי ומשני תני בוגרת שהתה י"ב חדש. ומתני' מילתא אגב גררא היא דאיצטריך:

מתני'

אילימא דקדשה בשהיא נערה ובגרה. וכיון דפקע כח האב מיפר התם כח הבעל נגבוהתה ונתקדשה נותני' (כתובות נה:) וכוגרת נמי כ"ש ומאי פריך, וי"ל דתני' התם בוגרת שנבעלה נ"ש מדם ומיפר הבעל נגבוהתה ונתקדשה נותני' (כתובות נה:) וכוגרת נמי כ"ש מדם שנבעלה נ"ש מדם